

Vien. Härmed vill jag naturligtvis ej störa Er tro på godt hos alla människor. Ty den är en dåre, som ej detta tror. Men man lemnar sig rättast deråt, då det är nödigt, icke då blott varm känsla förer dertill. De flesta människor hafva misslyckade försök afkyllt, och derföre äro de ohugade att repetera. – Lycklig resa! Glad återkomst!

Vän Snellman

10 P. S. Säg Michelet, att jag läsit öfver Andens väsende »mit Zuziehung der Vorlesungen des H<err>n Professors über die Persönlichkeit» – så är det genast en knopp för oss alla tre. Sannt är det också; ty jag har ofta rådfrågat boken. Visar han sig rätt artig så måste ni väl taga ett kollegium hos honom. Välj då för säkerhets skuld ett »2 timmars».

Vale!

61 J. V. SNELLMAN – Z. TOPELIUS MAJ 1843

20 HUB, Coll. 244

B<äste> B<roder>

Berliner Philos<ophiska> sällskapet kallar sig sjelf »Verein», hvilket ord Du kanske rättast bibehåller. Dess verksamhet består dels i muntlig diskussion, två ggr i veckan, med anledning af inlemnade uppsatser, dels i utgifvandet af en Tidskrift, hvori under diskussionen approberade artiklar komma att ingå. Tendensen uttryckes i följ ordalag: »Att Hegels lärjungar och vänner, utan att för sig dölja olikheterna i deras spekulativa riktning, likväl i medvetande af, att den för dem alla gemensamma basis är filosofiens system, sådant det af Hegel uppfattats, förena sig att samfäldt verka för filosofiens allsidiga utveckling och en noggrannare utredning af dess särskilda läror». – Hvad mitt inkallande till föreningen angår, skulle jag helst rådt Dig att derom intet nämna; men på Nervanders tillstyrkan vill jag låta det gå, om Du eljest haft sådant för afsigt.

Tuus
Snellman.

40

62 J. V. SNELLMAN – J. L. RONEBERG 13.V 1843

SLS, Runebergsarkivet

Broder Runeberg.

Hjertlig tack för min sednaste vistelse i Borgå. Så treflig den var – med undantag af den fördömda Examen – så börjar den likväl nu att bära bittra frukter, i thy att den slår inneliggande 45 Rubels hål i min toma och förut jemmerligen genomskjutna börs. En arm syndare måste vara väl van vid beroende och elände, för att vid 37 års ålder tåligt lefva utan inkomster och med förhoppningar sådana som mina för framtiden. Efter 21 år tillbragta vid detta lärdomsnäste har jag icke ens denna fullmaktslösen att tacka detsamma för, så jag kunde säga, att man

50